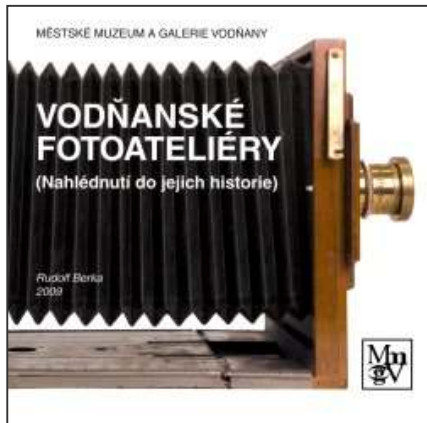

Jitka Velková

Rudolf Berka: Vodňanské fotoateliéry

Nahlédnutí do jejich historie

Tzv. „jít se vyfotografovat“ se musel ve svém životě určitě každý. Přinejmenším například za účelem získání fotografie do vlastního občanského průkazu a jiných dokladů jsme u nás ve Vodňanech tedy všichni navštívili fotoateliér či provozovnu s možností nejen si nechat udělat fotografie z osobního fotoaparátu, ale také s možností vyfotografování sebe samého na místě. Řada obyvatel Vodňan si stále ještě pamatuje tento obřadný okamžik v životě mladého člověka, při kterém navštívila fotoateliér Václava Hendrycha na náměstí nebo zamířila k Fráňovi Temlovi do dvora Sokolovny. Ti mladší se už vydávali do sídla bývalého „Domu služeb“ na Žižkově náměstí a naši nejmladší do soukromých provozoven Marie Černé nebo Karla Burdy.

Autor Rudolf Berka ve své nové publikaci Vodňanské fotoateliéry vykročil na putování za existencí fotoateliérů v našem městě v historickém okamžiku, kdy vznikaly dnes vzácné fotografie na sláném papíru. Čtenáře a zájemce o vodňanskou historii svým osobitým způsobem provádí zdejšími fotoateliéry a seznamuje je s místními fotografy od 60. let 19. století do současnosti. Text je obohacen informacemi o vydávání pohlednic Vodňan a o amatérských aktivitách v této oblasti. Publikace je doplněna ukázkami práce fotografů z archivu nejen Městského muzea a galerie Vodňany, ale z velké části ze soukromých a rodinných archivů.

Značný podíl na přípravě obrazové přílohy má fotograf Karel Burda, který poskytl řadu pokladů ze své sbírky. Příprava nové publikace přiměla muzejníky hledat možnost zrestaurování značně poškozeného fotoaparátu Václava Hendrycha, který se nachází ve sbírce vodňanského muzea. V současnosti proběhla již první, truhlářská etapa. Příští rok se bude v záchraně vzácného a krásného přístroje pokračovat.

Publikaci Rudolfa Berky Vodňanské fotoateliéry vydalo Muzeum a galerie ve Vodňanech 23. prosince 2009. Kontakt: mag@vodnany.net

Slaný proces je docela jednoduchý. List papíru se smočí nebo potře roztokem chloridu sodného a po usušení se máčí v roztoku dusičnanu stříbrného. Dusičnan stříbrný reaguje s chloridem sodným na chlorid stříbrný, jenž je již dostatečně citlivý ke světlu pro účely kopírování (samotný dusičnan stříbrný je sice také citlivý, ale mnohem méně). Papír musí být potírán oběma látkami postupně po zaschnutí. Není možno je smíchat do jednoho roztoku - okamžitě by se totiž vysrážel nerozpustný chlorid stříbrný a zcitlivění takovouto sraženinou není prakticky realizovatelné. Vzniklý obraz je většinou hnědé barvy s odstínem do červena. Konkrétní odstín závisí na použitém papíru, způsobu jeho klížení a variantě receptu.

Text a snímek: <http://www2.ntm.cz/projekty/fototechniky/fototechniky5.htm>